

بررسی جایگاه و اثر رویکرد اسلامی

بر روش شناسی پژوهش تربیتی

داود حسین پور صباغ^۱

بیان مسائله

هنگامی که قصد سخن درباره‌ی "تعلیم و تربیت اسلامی" را داریم پیش از هر چیز باید به بررسی معناداری عبارت مذکور بپردازیم و نسبت بین "اسلام" و "تعلیم و تربیت" را تبیین نماییم. در این رابطه آرا متفاوتی وجود دارد که بنابه تعاریفی و رویکردهای مختلفی که به "اسلام" و "تربیت" دارند، در این باره سخن گفته‌اند. برخی به کلی منکر معنی داری ترکیب این دو شده‌اند (مانند هرست 1974)، برخی از تربیت اسلامی به عنوان دستورات و توصیه‌های اخلاقی و تربیتی که در متون دینی وجود دارد نام برده‌اند و آن را در حد توصیه‌های کلی و موردنی، و فاقد شأن علمی دانسته‌اند (مانند سروش 1377) و در آخر عده‌ای "تربیت اسلامی" را دارای نظام منطقی و قابل توسعه دانسته هویت معرفتی آن را به رسمیت شناخته‌اند (باقری 84، صادق‌زاده 82، علم الهدی 86).^(۱)

پژوهش حاضر نحوه اثر گذاری دین بر تحقیق تربیتی را مورد مذاقه قرارداده است. برای این منظور ابتدا رویکردهای مختلفی که در باب حدود و شغور "دین" وجود دارد بررسی می‌شود و در مرحله‌ی بعد، در سه مرحله، تأثیر دین به عنوان یک منبع معرفت، بر پژوهش تربیتی بررسی می‌گردد. این سه مرحله عبارت‌اند از:

- (۱) مواجه با مشکل و شکل گیری مسئله پژوهش
- (۲) فرآیند تدوین فرضیه و جمع آوری و طبقه‌بندی اطلاعات
- (۳) در مقام داوری درباره‌ی یافته‌های پژوهش

به علاوه‌ی سه مرحله فوق به نظر می‌رسد رویکرد اسلامی می‌تواند در مرحله سازمان دهی و بهره برداری از علم نیز موثر واقع شود و تفاوت معناداری را با رویکردهای علمی موجود ایجاد نماید.

hosain.da@gmail.com

^۱- دانشجوی رشته تاریخ و فلسفه تعلیم و تربیت، دانشگاه تربیت مدرس.

سومین همایش انجمن فلسفه تعلیم و تربیت ایران
روش شناسی و روش‌های پژوهش در فلسفه تعلیم و تربیت

سوالات پژوهش

آیا معرفت دینی می‌تواند نقش واقعی و منطقی در روش پژوهش تربیتی ایفا کند؟
 تاثیر رویکرد اسلامی بر پژوهش تربیتی چیست؟
 پژوهش تربیتی حائز چه ویژگی متفاوتی از دیگر رشته‌های علوم است که قابلیت و ضرورت رویکرد اسلامی در روش‌شناسی آن، معنادارتر و ضروری تر می‌شود؟
 اثرگذاری معرفت دینی بر مسائل، فرایند، و یافته‌های پژوهش و همچنین سازماندهی و بهره برداری از علم تربیتی چگونه است؟

چارچوب نظری

تعاریف متعددی بر باب مفهوم دین و حدود اثر گذاری آن بر زندگی انسان وجود دارد در حالت کلی از سه رویکرد حد اقلی و حد اکثری مطلق، حد اکثری نسبی در تلقی از دین می‌توان نام برد. همچنین نظریات مختلف درباره علم دینی بررسی شده و استلزمات روش شناختی آنها با رویکرد اسلامی احصا گردیده که لیست آن را در قسمت یافته‌ها می‌توان مشاهده کرد. در این میان بطور ویژه نظر باقی با اصلاحاتی که صادق زاده بر آن انجام داده توجه بیشتری شده است و در تقسیم‌بندی حوزه‌های تعلیم و تربیت به حوزه پژوهش فلسفی و علمی از نظر باقی (باقری 1389) بهره‌گیری شده است.

روش

این پژوهش ماهیت نظری و فلسفی دارد و روش به کارگرفته شده در آن توصیفی- تحلیلی است.

یافته‌ها

پژوهش در تعلیم و تربیت مثل دیگر رشته‌های علوم باید مبتنی بر "مسئله" باشد. ما در این مقاله تاکید می‌کنیم که پژوهش تربیتی از آن جهت که معطوف به اجرا است، حائز ارزش مضاعف شناختی است و در ارتباط بی‌واسطه و تنگاتنگ با عمل انسانی دارد. به نحوی که گاه نمی‌توان حوزه نظریه پردازی و کشف را از عمل تربیتی جدا نمود باید مبتنی بر "واقعیت" با

سومین همایش انجمن فلسفه تعلیم و تربیت ایران
روش شناسی و روش‌های پژوهش در فلسفه تعلیم و تربیت

تمام ابعاد و پیچدگی‌اش باشد. به عبارت دیگر پژوهش تربیتی باید مسائل خود را از واقعیت موجود به عنوان یک "کل متحد" اخذ کند. برای این امر باید اولاً به ارزش درجه دو کنش انسانی در پژوهش تربیتی توجه شود و ثانیاً رویکرد کثرت گرایی مداخل در شناخت اتخاذ شود.

(توجه توأمان به عقل تجربه و شهود و ارتباط آنها با تعالیم دینی)

با توجه به ویژگی‌های بر شمرده شده برای علوم تربیتی و نیز با توجه به مباحث ذکر شده در نظریات مختلف تولید علوم دینی و همچنین با در نظر گرفتن چگونگی و انواع ارتباط بین تعالیم اسلام و تربیت می‌توان پیرامون جایگاه و اثر رویکرد اسلامی به پژوهش موارد زیر را بر شمرد.

۱) موضوعیت یافتن شخصیت و قابلیت محقق برای دریافت معرفت حقیقی به گونه‌ای که تهذیب و تزکیه پژوهنده موثر در نتایج پژوهش است.

۲) اتخاذ کثرت گرایی شناختی مداخلی در کسب سطوح مختلف واقعیت.

۳) تفکیک بین محکمات و متشابهات و ناسخ و منسوخ در آیات و روایات به نحوی که محکمات و ناسخ‌ها در دین به نحو چارچوب گونه و تعیین زمینه‌ها و اولویت‌ها در شکل گیری نظریات اثر گذارند.

۴) توجه به غایتماندی علم و حرکت در مسیر غایت علوم تربیتی با توجه به مبانی فلسفی و وحیانی علوم تربیتی. این رویکرد به ویژه در مسئله یابی و مواجهه با مسائل در شکل گیری نظریات علوم تربیتی به نحو بارزی تاثیر گذار می‌باشد.

۵) حفظ ماهیت بشری بودن علم تربیتی و خدشه پذیری آن و تفکیک بین گزاره‌های دینی فرا زمانی و فرا مکانی و تولیدات معارف بشری که ویژگی ابطال پذیری خود را به همراه دارد.

۶) نفی انحصار علوم تجربی به عنوان معیار علمی بودن و طرحی نوعی حرکت دیالکتیکی بین علوم جدید (عقلی، تجربی و شهودی) و معارف اصیل دینی، همراه با اعمال دغدغه‌های تربیتی لازم در فرآیند تحصیل علم و اتخاذ معیارهای داوری.

۷) نظام سازی اجتماعی متفاوت با توجه به هستی شناسی و انسان شناسی حاکم بر علوم که منجر به تغییر بنیادی نقش محقق، و معلومات و غایت علم می‌شود.

نتیجه گیری

با توجه به بررسی آراء مختلف می‌توان نتیجه گرفت که در مقام داوری، رابطه‌ی استكمالی بین عقل، تجربه و دین برقرار است. با توجه تحقیقات این پژوهش جایگاه اتخاذ رویکرد اسلامی در پژوهش تربیتی هم از منظر علم شناسی و هم از منظر دین شناسی ضروری است و به نحو آشکاری در مراحل مختلف فرآیند پژوهش تاثیر گذار است. که این تاثیر گذاری به دست آورده‌های راه گشایی برای تحقیقات آینده علوم تربیتی ان شالله خواهد انجامید.

واژگان کلیدی: روش‌شناسی پژوهش، رویکرد اسلامی، تعلیم و تربیت اسلامی.

منابع

- 1 اعرافی، علی‌رضا؛ (1379)؛ «روش‌های استباط آداب تعلیم و تربیت»؛ تربیت اسلامی: کتاب آول؛ محمد علی حاجی ده آبادی و علی رضا صادق زاده قمصری؛ تهران: نشر عابد.
- 2 باقری، خسرو؛ (1377)؛ «معنا و بی معنایی در علم دینی». فصل نامه‌ی حوزه و دانشگاه. ش 16 و 17: ص 26-16.
- 3 (1382)؛ هویت علم دینی، تهران: وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی.
- 4 (1386)؛ نگاهی دوباره به تربیت اسلامی - جلد دوم، تهران: انتشارات مدرسه.
- 5 (1387)؛ درآمدی بر فلسفه تعلیم و تربیت جمهوری اسلامی ایران؛ تهران: انتشارات علمی و فرهنگی.
- 6 (1389)؛ رویکرد‌ها و روش‌های پژوهش در فلسفه‌ی تعلیم و تربیت. پژوهشکده مطالعات فرهنگی و اجتماعی.
- 7 برzinکا، لفگانگ؛ (1371)؛ علم تعلیم و تربیت، ترجمه: خسرو باقری و محمد عطاران، فلسفه تعلیم و تربیت معاصر. تهران: انتشارات محراب قلم.
- 8 جوادی آملی، عبدالله؛ (1372)؛ شریعت در آیینه‌ی معرفت؛ تهران: نشر فرهنگی رجاء.
- 9 (1380)؛ انتظار بشر از دین. قم: انتشارات اسراء.